

Republika Srbija
Tužilaštvo za ratne zločine

OKRUŽNOM SUDU U BEOGRADU
VEĆU ZA RATNE ZLOČINE

14. april 2008.

Na osnovu čl.46. st.2. tač.3. i čl.265. st.1. i 266. Zakonika o krivičnom postupku, u vezi čl.3. i 4. st.2. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, podižem

OPTUŽNICU

Pr o t i v:

1. ĐUKIĆ ŽELJKA zv.«Brko», iz Šida, rođenog 25.02.1968.godine u Vukovaru, Republika Hrvatska, Srbina, oženjenog, oca četvoro maloletne dece, pismenog, saobraćajni tehničar, ratni vojni invalid, završio srednju Saobraćajnu školu, neosuđivanog, nalazi se u pritvoru po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.br.12/07 od 19.10.2007.godine, koji mu se računa od 19.10.2007.godine od 06,00 časova kada je lišen slobode,

2. MEDIĆ DRAGANA zv.«Guljo», iz mesta Stejanovci, opština Ruma, rođenog 08.12.1970.godine u Vinkovačkim Banovcima, Srbina, poljoprivrednika, neoženjenog, bez dece, pismenog, sa završenom osmogodišnjom školom, vojsku nije služio, neosuđivanog, nalazi se u pritvoru po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.br.12/07 od 19.10.2007.godine, koji mu se računa od 19.10.2007.godine od 06,30 časova kada je lišen slobode,

3. BOROJEVIĆ DRAGANA, iz Šida, rođenog 09.07.1970.godine u selu Kabavna, opština Donji Miholjac, Srbina, radnika, oženjenog, oca jednog maloletnog deteta, pismenog, sa završenom osmogodišnjom školom, bez nepokretne imovine, osuđivanog: presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici zbog izvršenja krivičnog dela iz čl.62. st.1. KZ RS; čl.23. st.1. KZ RS i krivičnog dela iz čl.33. st.1. Zakona o neovlašćenom držanju i nošenju oružja na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine; presudom Okružnog suda u Belom Manastiru K.br.81/96 od 25.11.1996. godine na kaznu zatvora u trajanju od 8 meseci zbog izvršenja krivičnog dela iznude

iz čl.140. st.1. KZ RH; presudom Opštinskog suda u Donjem Miholjcu K.br.155/95-54 od 19.03.1997.godine na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci zbog izvršenja krivičnog dela nasilničkog ponašanja iz čl.198. st.2. u vezi st.1. KZ RH i presudom Županijskog suda u Vukovaru K.br.21/98 od 15.05.2005.godine na kaznu zatvora u trajanju od 12 godina zbog izvršenja krivičnog dela ubistva iz čl.34. st.1. KZ RH, nalazi se u pritvoru po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.br.12/07 od 19.10.2007.godine, koji mu se računa od 19.10.2007.godine od 06,00 časova kada je lišen slobode, i

4. ŠOLAJA MIODRAGA zv.«Zicko», iz mesta Vašica, opština Šid, rođenog 16.03.1979.godine u Sremskoj Mitrovici, Srbina, sezonskog radnika, neoženjenog, bez dece, pismenog, sa završenom osmogodišnjom školom, osuđivanog presudom Opštinskog suda u Vinkovcima K.br.631/03 od 18.04.2004.godine zbog izvršenja krivičnog dela iz čl.177. st.1. KZ R Hrvatske na kaznu zatvora od 8 meseci uslovno na 2 godine; prvostepenom presudom Okružnog suda u Beogradu – Posebnog odeljenja za organizovani kriminal KP.br.8/06 od 26.10.2007.godine izrečena mu je kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci zbog izvršenja krivičnog dela nedozvoljenog prelaska državne granice i krijumčarenja ljudi iz čl.350. st.3. u vezi st.2. KZ RS, nalazi se u pritvoru po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.br.12/07 od 19.10.2007.godine, koji mu se računa od 19.10.2007.godine od 06,00 časova kada je lišen slobode.

Š T O S U:

za vreme rata – oružanog napada bombardovanjem, tadašnje Savezne Republike Jugoslavije (SRJ) od strane koalicioni snaga NATO pakta, i istovremeno oružanih sukoba između vojnih snaga SRJ (Republike Srbije i Republike Crne Gore) i policijskih snaga Republike Srbije sa jedne strane, te sa druge strane, tkzv. «Oslobodilačke vojske Kosova» (OVK) - oružanih formacija pripadnika albanske nacionalnosti koji žive u Autonomnoj Pokrajini Kosovo i Metohija (koja Pokrajina je u sastavu Republike Srbije),

kao pripadnici jedinice «Škorpioni» koja je bila u sastavu MUP-a R Srbije, kršili pravila međunarodnog prava iz čl.2. st.1. i čl.3. st.1. tač.1. a) Ženevske Konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata od 12.08.1949.godine (IV Ženevska Konvencija «Sl.list FNRJ» br.24/50), te pravila čl.51. st.1., 2. i 3. Dopunskog protokola I uz Ženevske Konvencije od 12.08.1949.godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba («Službeni list SFRJ-Međunarodni ugovori» broj 16/78) i pravila iz čl.1. st.1., te čl.4. st.1. i 2. tač.a) Dopunskog protokola II uz Ženevske Konvencije od 12.08.1949.godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba («Službeni list SFRJ-Međunarodni ugovori» broj 16/78), tako što su po dolasku jedinice «Škorpioni» u Podujevo dana 28.03.1999.godine i razmeštaja pripadnika ove jedinice po kućama, u dvorištu kuće porodice Gaši, koja se nalazi u ul.Rahmana Morine br.7, zajedno sa

pravnosnažno osuđenim Cvjetan Sašom (presuda Okružnog suda u Beogradu K.br.1823/04 od 17.06.2005.godine) i nekoliko NN pripadnika jedinica u sastavu MUP-a Republike Srbije, iz automatskih pušaka kal.7,62mm, ispalili više projektila u grupu civilnih lica, žena i dece, žitelja Podujeva, albanske nacionalnosti, sa namerom da ih liše života, koja lica nisu učestvovala u neprijateljstvima a vraćeni su svi sa ulice u dvorište Gašija, usled čega je smrtno stradalo 14 civila od kojih su 7 bili maloletni i to: Nore (Nora) Bogujevci, rođene 1984.godine, Špenda (Shpend) Bogujevci, rođenog 1986.godine, Špetima (Shpetim) Bogujevci, rođenog 1989.godine, Dafine (Dafina) Durići, rođene 1990.godine, Arbra (Arber) Durići, rođenog 1992.godine, Mimoze (Mimoza) Durići, rođene 1995.godine i Aljbiona (Albion) Durići, rođenog 1997.godine; i 7 punoletnih i to: Šefkate (Shefkate) Bogujevci, rođene 1956.godine, Fezdrije Lugaliu (Fezdrije Liugaliu), rođene 1978.godine, Nefise (Nefise) Lugaliu, rođene 1945.godine, Salje (Sala) Bogujevci, rođene 1960.godine, Šehide (Shehide) Bogujevci, rođene 1932. godine, Isme Durići (Isma Duriqi), rođene 1930.godine, Fitnete (Fitnete) Durići, rođene 1963.godine; dok je 5 maloletnih civilnih lica teško ranjeno i to oštećeni: Saranda (Saranda) Bogujevci, rođena 1985.godine, Fatos (Fatos) Bogujevci, rođen 1986.godine, Jehona (Jehona) Bogujevci, rođena 1988.godine, Lirije (Lirije) Bogujevci, rođena 1990.godine i Genc (Genc) Bogujevci, rođen 1993.godine, nakon čega je komanda MUP-a u Podujevu po saznanju za napred opisani događaj ranjenim licima ukazala medicinsku pomoć i zbrinjavanje, a pripadnike jedinice «Škorpioni» vratila sa područja Kosova i Metohije,

- čime su kao saizvršioци izvršili krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ SRJ.

Radi toga,

P R E D L A Ž E M

Da se pred tim sudom zakaže i održi glavni javni pretres na koji da se pozovu:

1. Tužilac za ratne zločine Republike Srbije.
2. Okrivljeni: Đukić Željko, Medić Dragan, Borojević Dragan i Šolaja Miodrag.
3. Oštećeni: Bogujevci Sevatina, Bogujevci Lirije, Bogujevci Jehona, Bogujevci Fatos, Bogujevci Saranda, Bogujevci Safet, Durići Enver.
4. Svedoci:
5. Da sud u dokaznom postupku pročita iskaz svedoka C.S, dat na zapisnik pred istražnim sudijom Okružnog suda u Beogradu – Veća za ratne zločine dana 13.11.2007.godine i iskaz svedoka S.G. dat na zapisnik pred istražnim sudijom

Okružnog suda u Beogradu – Veća za ratne zločine u predmetu istrage protiv D.D.

6. Da sud u dokaznom postupku izvrši uvid u predmet Okružnog suda u Beogradu K.br.1823/04 po krivici okr.Cvjetan Saše i pročitati presudu Okružnog suda u Beogradu K.br.1823/04 od 17.06.2005.godine kao i pismena iz tog predmeta i to: zapisnik o uviđaju od 30.03.1999.godine sa fotodokumentacijom i skicom lica mesta priloženom uz zapisnik o uviđaju; dopis Uprave Instituta za sudsku medicinu od 03.06.1999.godine; izveštaj o pronalasku 19 leševa na teritoriji opštine Podujevo od 09.04.1999.godine; izveštaj MUP-a RS od 11.03.2002.godine; balističko veštačenje Instituta bezbednosti; dopis Tužioca Međunarodnog krivičnog suda Ujedinjenih nacija od 16.07.2003.godine sa izveštajima o autopsiji izvršenoj od strane osoblja Tužilaštva; dopis MUP-a RS od 17.05.2005.godine o zaduženju pušaka pripadnika jedinice «Škorpioni», kao i izveštaj iz kaznene i prekršajne evidencije za okrivljene.

Da se prema okrivljenima PRODUŽI PRITVOR na osnovu čl.142. st.2. tač.2. i 5. ZKP.

O b r a z l o ž e n j e

Činjenično stanje opisano u izreci ove optužnice utvrđuje se rezultatima sprovedenog prekrivičnog i istražnog postupka, na osnovu iskaza svedoka saslušanih pred istražnim sudijom Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu, presude i spisa predmeta Okružnog suda u Beogradu K.br.1823/04 od 17.06.2005.godine po krivici Cvjetan Saše, istražnih spisa u postupku koji je vođen protiv D.D. pred Okružnim sudom u Beogradu – Većem za ratne zločine pod brojem Ki.V.br.11/05.

Naime, događaj koji je predmet optužbe odigrao se dana 28.03.1999.godine u Podujevu, dakle, u prvim danima bombardovanja 1999.godine, nakon što je bilo proglašeno ratno stanje i otpočela ofanziva NATO snaga prema SR Jugoslaviji.

Do 1998. godine, na području opštine Podujevo postojala je gerilska organizacija sastavljena od pripadnika albanske nacionalnosti koja je izvodila terorističke akcije uglavnom na pripadnike MUP-a RS i Vojske Jugoslavije. Početkom maja 1998.godine dva pokreta NPOK i NPRK prerasli su u OVK, te je formirana operativna zona «LAB» koja je geografski pokrivala područje opštine Podujevo i deo opštine Priština. Sukobi OVK i snaga bezbednosti Republike Srbije – vojske i policije obzirom na njihovu prirodu, sredstva i ciljeve predstavljali su unutrašnje oružane sukobe koji su započeti znatno pre predmetnog događaja u Podujevu i nastavili se i nakon početka rata između SRJ i koalicije NATO pakta započetom bombardovanjem teritorije SRJ na dan 24.03.1999.godine.

Na dan 28.03.1999.godine u samom gradu Podujevu nije bilo sukoba između posebnih jedinica policije Republike Srbije i pripadnika OVK, ali su u tom periodu

pripadnici OVK na udaljenosti od oko 3 do 4 km od Podujeva iskopali rovove iz kojih su izvodili akcije tako da su posebne jedinice policije MUP-a Republike Srbije bile angažovane na sprečavanju napada pripadnika OVK sa tih položaja, pa je to bio razlog za prisustvo velikog broja pripadnika MUP-a Republike Srbije među kojima i jedinice «Škorpioni» u to vreme u Podujevu.

Jedinica «Škorpioni» formirana je kao dobrovoljačka jedinica i brojala je 128 pripadnika. Komandant jedinice «Škorpioni» bio je Slobodan Medić zvani «Boca», a njegov zamenik Manojlović Srđan. Ova jedinica je dana 25.03.1999.godine prevedena u rezervni sastav SAJ-a MUP-a Republike Srbije i upućena u Prolom banju radi daljeg angažovanja. Dana 27.03.1999.godine Simović Zoran, tadašnji komandant SAJ-a otišao je u Prolom banju da preuzme jedinicu i dana 28.03.1999.godine u jutarnjim časovima, po dogovoru sa Medić Slobodanom, Simović je preuzeo ovu jedinicu.

Po dolasku u Podujevo pripadnici jedinice «Škorpioni» bili su upućeni u kuće koje su pripadale licima albanske nacionalnosti i nalaze se u blizini mesta gde se nalazila policijska stanica da bi tu našli smeštaj.

Pripadnici jedinice bili su naoružani automatskim puškama «kalašnjikov» koje su pre polaska za Podujevo zadužili u Prolom banji. Prilikom zaduživanja nije vršeno upisivanje brojeva pušaka niti količine zadužene municije, a prilikom razduživanja takođe nije vršeno prebrojavanje preostale municije niti identifikacije zaduženog oružja.

Dana 28. marta 1999.godine, ujutro oko 10,00 časova u Podujevo su stigli autobusi sa pripadnicima jedinice «Škorpioni». Komandant jedinice Medić Slobodan je zajedno sa komandantom SAJ-a Beograd i SAJ-a Prištine otišao u Štab koji se u tom trenutku nalazio u zgradi SUP-a Podujevo. Pripadnicima jedinice je naređeno da ne izlaze iz autobusa, ali ovo naređenje nisu svi poslušali. Nakon izvesnog vremena preko komandira vodova Vuksić Zorana zvanog «Žuća», Medić Dragana zvanog «Guljo», Đukić Željka zvanog «Brko» i Olujić Radoslava zvanog «Rajko» preneto je naređenje da se pripadnici jedinice smeste u obližnje kuće uglavnom albanske, jer su sprške bile zauzete i obeležene belim peškirim preko prozora.

Jedan broj pripadnika «Škorpiona» je ušao u kuću porodice Ćata, koja se nalazi u ul.Kosančić Ivana br.174, gde su osim članova porodice Ćata smestila i porodica Kastrati Redžepa i druge, tako da je u dvorištu te kuće bilo ukupno oko 30 civila. Civilima je naređeno da napuste svoje kuće, što su ovi i učinili i tom prilikom je Kastrati Redžep Cvjetan Saši predao novčanicu od 1.000 DEM, a ovaj ga je kundakom udario u lice nakon čega se Kastrati pridružio ovoj grupi civila koja je krenula ulicom u pravcu koji im je pokazan. Kada je kolona krenula, Cvjetan Saša je ispucao rafal u vis.

Neposredno nakon toga, u blizini kuće porodice Čata, u dvorište u ul.Rahmana Morine br.7, je ušlo više pripadnika «Škorpiona», PJP i nekoliko pripadnika SAJ-a, ukupno 40-50 ljudi. Među «Škorpionima» su bili Stoparić Goran, Medić Dragan, Đukić Željko, Cvjetan Saša, pripadnik «Škorpiona» pod nadimkom «Sarma» i izvesni Miloš, koji su iz kuće izgurili puškama starijeg čoveka sa belom kapom na glavi koji je imao podignute ruke u vis i koji je govorio: «Tako mi Bog sada sam platio za život mene i sina 3.000 maraka, nema više». Iz okolnih kuća su isterani civili žene, deca, starci. Neki od «Škorpiona» su vikali da ove civile treba pobiti i među njima su bili Medić Dragan, Cvjetan Saša, Đukić Željko, Šolaja Miodrag i izvesni «Kinez», a drugi da te civile treba odvesti u lokalnu policiju ili ih pustiti. Tada je okr.Medić Dragan izdao naredbu okr.Šolaja Miodragu da on pregleda i pretrese civile, što je ovaj i učinio. Iz grupe je izdvojen Hamdi Durići, otac Envera Durićija, a potom jedan NN pripadnik «Škorpiona» iz grupe izdvaja Šefkatu, majku oštećenih Lirije, Jehone i Fatosu Bogujevci, dok su ostali upućeni da izađu na ulicu prema stanici milicije. Hamdi Durići i Seljman Gaši uvedeni su u kafanu «Drini» i tu ubijeni iz vatrenog oružja. Nakon toga, ovoj grupi civila je naređeno da se vrate u dvorište. Ovu grupu civila puškama gura sa ulice u dvorište grupa sačinjena od: jednog pripadnika PJP koji je na glavi imao maskirni šlem, okr.Đukić Željka, osuđenog Cvjetan Saše, okr.Medić Dragana, okr.Borojević Dragana i okr.Šolaja Miodraga.

U isto vreme, iz jedne od kuća u dvorište je izašla Šefkate Bogujevci uplakana sa pokidanim dugmetima na bluzi, iza nje je izašao NN pripadnik «Škorpiona» isti onaj koji ju je izdvojio iz grupe, potom ženu gurnuo i ispalio joj rafal u leđa. To su videla njena deca koja su upravo ulazila u dvorište sa grupom civila i počela da viču «mama, mama» nakon čega je ovaj pripadnik «Škorpiona» ispalio još jedan rafal u oštećenu. Tada je okr.Medić Dragan naredio da se svi civili priteraju uza zid i pobiju. Začula se žestoka pucnjava, a pucali su isti oni koji su ove civile ugurali u dvorište sa ulice, dakle, okr.Đukić Željko, osuđeni Cvjetan Saša, okr.Medić Dragan, okr.Borojević Dragan, okr.Šolaja Miodrag i NN pripadnik PJP.

Ovom prilikom je u dvorištu kuće porodice Gaši u ul.Rahmana Morine br.7, lišeno života 14 lica od kojih sedam žena i to: Šefkate Bogujevci koja je imala 42 godine, Fezdrije Lugaliu koja je imala 21 godinu, Nefise Lugaliu, koja je imala 55 godina, Salja Bogujevci, koja je imala 39 godina, Šehide Bogujevci, koja je imala 67 godina, Isme Durići koja je imala 69 godina i Fitnete Durići, koja je imala 36 godina, a osim njih i sedmoro dece i to: Nore Bogujevci, koja je imala 14 godina, Špend Bogujevci, koji je imao 13 godina, Špetim Bogujevci, koji je imao 10 godina, Dafina Durići, koja je imala 9 godina, Arbr Durići, koji je imao 7 godina, Mimoza Durići, koja je imala 4 godine i Aljbion Durići, koji je imao 2 godine.

Teško su ranjeni oštećena Saranda Bogujevci, koja je pogođena 13 puta u ruku, 2 puta u nogu i jednom u leđa, Fatos Bogujevci, koji je ranjen u obe noge i to sa 3 metka u jednu i 2 metka u drugu, Jehona Bogujevci, povređena u oba ramena, levu ruku i

levu nogu i oštećena Lirija Bogujevci, ranjena u predelu vrata, leđa, ramena i prsta. Ovoj deci kao i maloletnom Bogujevci Gencu prvu pomoć pružio pripadnik SAJ-a dr.Marković Dragan, iz čijeg iskaza je utvrđeno da su svim licima nanete povrede projektilima iz vatrenog oružja, da su povrede bile sveže, a krvarenje je bilo u toku kada je on pružao pomoć ranjenima. Takođe, utvrđeno je da su sve povrede kod preživle dece bile teške, jer se radilo o prostrelnim ranama i ove povrede bi bile kobne da nije bilo medicinske intervencije.

Odmah nakon ovog događaja «Škorpioni» su vraćeni autobusima u Prolom banju. Ni u Prolom banji ni kasnije se o ovom događaju nije pričalo, jer «došli smo kući, svako svojoj kući je otišao sa svojom tajnom kakvu je ko imao». «Nije to lepa stvar da se o njoj priča, to nije ništa lepo da bi se o tome pričalo i taj ko je znao nije hteo da priča, ovaj što nije znao nije imao od koga da sazna, a vi sada radite šta hoćete».

Svi okrivljeni su kritičnom prilikom postupali sa direktnim umišljajem, jer pucajući iz automatskih pušaka istovremeno su jasno iskazali svoju nameru da liše života civile priterane uza zid. Okrivljeni su znali da u slučaju da sa malog rastojanja pucaju u grupu ljudi iz automatskih pušaka, da time izvesno dovode do smrti tih lica. Okrivljeni su očigledno i hteli nastupanje ovakve posledice kada su pucali u nenaoružanu grupu dece i žena, koji pre toga nisu pružili nikakav otpor, niti dali bilo kakav povod za pucanje i ranjavanje.

Na osnovu svega navedenog smatram da su se u radnjama okrivljenih stekla sva bitna obeležja krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ SRJ.

Predlog za produženje pritvora prema okrivljenima Đukiću, Mediću, Borojeviću i Šolaji je osnovan, jer i dalje stoje razlozi iz čl.142. st.2. tač.2. i 5. ZKP zbog kojih je pritvor prema njima u dosadašnjem toku postupka određen i produžavan rešenjima Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu i Vrhovnog suda Srbije. Naime, svi okrivljeni bi boravkom na slobodi mogli da utiču na svedoke i to kako na one koji su već saslušani tokom istrage, tako i na oštećene.

Pored toga, svi okrivljeni optuženi su za krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ SRJ za koje se može izreći kazna zatvora preko 10 godina, a način izvršenja krivičnog dela i posebno teške okolnosti pod kojima je isto izvršeno opravdavaju produženje pritvora, jer postoji osnovana sumnja da su okrivljeni Đukić, Medić, Borojević i Šolaja zajedno sa osuđenim Cvjetan Sašom i ostalim NN pripadnicima jedinica u sastavu MUP-a R Srbije za vreme bombardovanja od strane NATO pakta u dvorištu kuće porodice Gaši u Podujevu, pucali u veći broj civilnih lica – žena i dece, kojom prilikom je četrnaest civila lišeno života, a petoro dece zadobilo teške telesne povrede (tač.5. čl.142. st.2. ZKP).

TUŽILAC ZA RATNE ZLOČINE
Vladimir Vukčević